

han udtalte. Hvoraf veed det ærede Medlem, at denne Sag iaar vil komme i Fællesudvalg? Det vilde jeg gjerne have, at det ærede Medlem skulde oplyse os om. Det kan selvfølgelig gjerne være, at det sker, og det er efter min Formening meget ønskeligt, at Sagen kommer i Fællesudvalg, — jeg har Intet derimod —, men jeg har ingensteds Garanti for, at det vil ske. Tværtimod, skulde jeg efter det, der nu foreligger, drage nogen Slutning til, hvorvidt vi iaar ville faae et Fællesudvalg, maatte jeg komme til det Resultat, at vi ikke faae noget. Ifjor blev der intet Forslag stillet i Landstinget, men der blev i dette Thing stillet Forslag om Fællesudvalg; det blev imidlertid forkastet, og jeg ser, som Sagen foreligger i Diebliffet, ingensteds sikker Grund til at antage, at det iaar vil gaa anderledes. Ja, havde vi en Udtalelse i modsat Retning, f. Ex. fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) eller det ærede Medlem fra Rjøge (Østrup), saa kunde jo Sagen være en anden; men de Udtalelser, der foreligger, maa, forsaavidt man kan slutte Noget deraf, tværtimod lede til at antage, at der er overveiende Sandsynlighed for, at det iaar vil gaa som ifjor, altsaa at vi intet Fællesudvalg faae. Men det var jo det ærede Medlems Udgangspunkt, at vi vilde faae et Fællesudvalg. Jeg beder ham derfor om at oplyse os om, hvilken Sikkerhed han har for, at Sagen med Hensyn til Spørgsmaalet om Fællesudvalg vil stille sig anderledes iaar end ifjor?

Torgensen: Da jeg hører til dem, der i sidste Rigsdagsamling stemte imod at give Dyrtilstillæg, og det ikke tegner til, at der er ret Mang, som idag ville tage Ordet, finder jeg det rigtigt at motivere min Afstemning, idet jeg iaar er kommen ind paa den Tanke, at det dog vilde være rigtigt at give Dyrtilstillæg. Naar jeg ifjor ikke vilde være med dertil, saa heroeede det paa, at jeg mente, at der havde været flere Aar, der ikke havde været nogen heldig Tid, ikke alene for Landmændene, men ogsaa for alle Landets Statteydere. De uheldige Aar havde ikke blot øvet deres Indflydelse paa dem, der havde med Landvæsenet at gjøre, men ogsaa paa dem, der kjøbte, og dem, der solgte. Men at jeg ikke havde lyst til at give Dyrtilstillæg i sidste Rigsdagsamling, var egentlig den høitærede Finantsministers Skyld. Han tog Lillægget ud af Finantsloven og stillede det op som et Lønningstillæg, og derved undergik det efter min Mening nogen Forandring, idet et Lønningstillæg i Grunden er noget Andet end et Dyrtilstillæg. Thi hvis vi vedtage det første, erkjende vi, at Lønningerne i Almindelighed ere for smaa, men naar vi give et Dyrtilstillæg, saa

er det paa Grund af, at vi mene, at der er Dyrtil, og saa er det en Undtagelse. Da Lønningsslovene jo foreligger og forelaa til Revision ifjor, fandt jeg ingen Grund til paa Forhaand at slaa fast, at Lønningerne skulde forhøjes. At der kan være enkelte Lønninger, der kunde trænge til at forhøjes, vil jeg nok antage. Thi det kan man vel tænke sig, at naar en Lønningsslov har staaet i adskillige Aar, kan der være stet endel Forandringer med Embederne. Imidlertid har det vist sig, at der iaar er en almindelig Mening paa Landet om, at vi have Dyrtil. Naar vi tage Kværerne i Haanden, se vi strax, at der findes hist og her i Kommunerne Trang til at takke Bedkommende, fordi de have givet Understøttelse, fordi der er indsamlet Korn og Penge til Understøttelse for Arbeidsklassen paa Landet. Saar se vi, det er stet mange Steder, men det faae vi ikke ifjor, og vi have heller ikke set det i mange af de tidligere Aar. Det er ogsaa en Faktor, man bør tage Hensyn til. Det er altsaa almindelig anerkjendt, at nu er der Dyrtil. Paa Landet gaar det imidlertid ganske anderledes til, end der her er Tale om, saa at vi her maa siges at være meget rundhaandede. De Folk paa Landet, der have indtil 2,500 Kr., ere ingenlunde dem, der give mindst til Understøttelse, og man vil finde, at Mangfoldige, som have 800 a 1,000 Kr., ogsaa ere med til at give Understøttelse til de Smaa i Kommunerne; men det er dem, der kun have 2—300 Kr., der modtage Understøttelse. Man vil altsaa se, at vi i dette Thing vise os meget rundhaandede, naar vi gaa ind paa at give Lønningstillæg til Embedsmænd, der have indtil 2,500 Kr. Det er altsaa min Mening, naar jeg nu vil stemme for Lønningstillæget, at det er, fordi nu er Alt blevet ikke saa Lidt dyrere, end da vi sidst vare samlede. Hvis man f. Ex. vil se paa Rugpriserne, ere de stegne ganske betydelig siden den Tid, og det Samme gælder om Smørpriserne (Th. Nielsen: De ere faldne igjen). Det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds siger: de ere faldne igjen. Ja, men de ere atter begyndte at stige; jeg veed ikke, om det ærede Medlem ikke har lagt Mærke dertil, og hvad Fleks og Kjød angaar, har det vist aldrig været dyrere end for Diebliffet. Naar man saaledes ser, at Livets vigtigste Fornødenheder ere stegne i en ikke ringe Grad, siden vi sidst vare samlede, turde der nu være Grund til at give Lønningstillæg, sjsøndt jeg under ikke dette Navn, men vilde hellere have at det skulde kaldes Dyrtilstillæg; thi ved Vencevnelsen Lønningstillæg slaa vi fast, at Lønningerne ere for smaa. Naar jeg gaar med dertil, betragter jeg det som Dyrtilstillæg. Det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) udtalte, at der er Andre, der trænge